Küçük Cesaret Uçurtması

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Cesaret Uçurtması

Yavuz DEMİRKIRAN

Ben açık kahverengi tenli, utangaç gülümsemeli küçük bir çocuktu. Dağınık kestane rengi saçları ve sık sık kırmızı spor ayakkabılarına bakan büyük ela gözleri vardı. Üzerinde küçük beyaz bir bulut olan gök mavisi bir tişört giyiyordu. Ben sessiz oyunları sever ve evden uzaklaşmazdı. Yeni şeyler karnında kelebekler uçurdu.

Güneşli bir sabah, Ben'in annesi ona bir sürpriz uzattı. Sarı çizgili, üzerinde dost canlısı bir yüz çizilmiş parlak kırmızı bir uçurtmaydı. 'Bu Küçük Cesaret Uçurtması,' dedi annesi, altın küpeleri pırıldayarak. 'O küçük ve cesur, tıpkı senin gibi.' Uçurtmanın iki yuvarlak düğme gözü ve mavi fiyonklu uzun bir kurdele kuyruğu vardı. Ben gülümsedi. 'Merhaba, küçük uçurtma,' diye fısıldadı.

Ben uçurtmayı parka götürdü. Küçük Cesaret Uçurtması hafif rüzgârda dalgalandı. 'Birazcık uçalım,' der gibiydi. Ben ipi sıkıca tuttu. Birkaç adım koştu ve uçurtma yerden havalandı. Sallanıp dans etti, Ben'in başından sadece biraz daha yükseğe çıktı. Ben içinde küçük bir gurur kıvılcımı hissetti. 'Başardım!' diye sevindi.

Ertesi gün Ben yeniden denemek istedi. İpi tuttu ve biraz daha hızlı koştu. Küçük Cesaret Uçurtması çalılıklardan daha yükseğe süzüldü. Mavi fiyonklu kurdele kuyruğu rüzgârda salındı. Ben onun dans edişini izlerken güldü. 'Harika gidiyorsun!' diye seslendi annesi banktan, yeşil hırkasına sarınmış halde. Ben'in içi ısındı.

Ben her gün uçurtmayı biraz daha yükseğe uçurdu. Salı günü ağaçların tepesine ulaştı. Çarşamba günü salıncakların üzerinden uçtu. Ben'in özgüveni her küçük adımla büyüdü. 'Bir kez daha,' dedi kendine. Küçük Cesaret Uçurtması boyalı gülümsemesini gülümsedi. 'Sandığından daha cesursun,' der gibi fısıldadı. Ben biraz daha dik durdu.

Bir öğleden sonra Ben bazı çocukların kovalamaca oynadığını gördü. Katılmak istedi ama ayakları yere yapışmış gibiydi. Küçük Cesaret Uçurtması ipini çekiştirdi. 'Sadece küçük bir adım at,' der gibiydi. Ben derin bir nefes aldı. Yanlarına gidip, 'Ben de oynayabilir miyim?' diye sordu. Çocuklar başlarını sallayıp gülümsedi. Ben'in kalbi sevinçle takla attı.

Ben küçük adımlarla başladı. Birkaç dakika kovalamaca oynadı, sonra uçurtmasına geri koştu. Ertesi gün biraz daha uzun oynadı. Her seferinde Küçük Cesaret Uçurtması gökyüzünde daha yükseğe uçup onu yüreklendirdi. Ben yeni şeyler denemenin o kadar da korkutucu olmadığını keşfetti. Özgüveni her seferinde küçük bir adımla büyüyordu.

Sonra Ben'in sınıfı bir doğa yürüyüşü planladı. Ben daha önce hiç böyle bir şeye katılmamıştı. Orman ve böcekler yüzünden endişelendi. Ama uçurtmasını hatırladı. 'Küçük adımlar,' diye fısıldadı. Yeşil sırt çantasını hazırlayıp arkadaşlarına katıldı. Başta arkada kaldı, ama kısa süre sonra kuşları gösterip gülüyordu.

Ben yürürken Küçük Cesaret Uçurtması başının üzerinde uçtu. Dönüp alçalarak ona yolu gösterdi. Ben parlak bir böcek buldu ve öğretmenine gösterdi. 'İyi fark ettin, Ben!' dedi öğretmeni. Ben'in yüzü aydınlandı. Kendini gururlu ve cesur hissetti. Uçurtmanın mavi fiyonklu kurdele kuyruğu bir zafer bayrağı gibi dalgalandı.

Sonra Ben oyun parkındaki büyük kaydırağı denemek istedi. Çok yüksek görünüyordu. Elleri terlemişti. Ama Küçük Cesaret Uçurtması yakınında süzülüyor, düğme gözleri pırıldıyordu. 'Yapabilirsin,' der gibiydi. Ben merdivene birer birer tırmandı. Tepede durakladı. Sonra aşağı kaydı, vınlayarak dibe ulaştı. 'Bir daha!' diye bağırdı.

Ben önemli bir şey fark etti. Ne zaman yeni ve küçük bir şey denese, kendini biraz daha cesur hissediyordu. Küçük Cesaret Uçurtması ona cesaretin korkusuz olmakla ilgili olmadığını göstermişti. Cesaret, minik denemeler yapmaktı. Ben uçurtmaya sarıldı. 'Teşekkür ederim,' dedi. Uçurtmanın boyalı gülümsemesi daha da genişlemiş gibiydi.

Bir gün Ben'in arkadaşı Sam onu okul yetenek gösterisine katılmaya çağırdı. Ben hayır demek istedi. Karnında kelebekler uçuştu. Ama duvarındaki Küçük Cesaret Uçurtması'na baktı. 'Bir küçük adım ne olabilir ki?' diye düşündü. Sahnede bir şaka anlatmayı kabul etti. Her gün çalıştı ve uçurtma onun çok üzerinde uçup onu yüreklendirdi.

Gösteri günü Ben'in bacakları titredi. Ama attığı bütün küçük adımları hatırladı. Sahneye çıktı, derin bir nefes aldı ve şakasını anlattı. Herkes güldü! Ben bir gurur dalgası hissetti. Başarmıştı! Küçük Cesaret Uçurtması dışarıda esintide dans etti, mavi fiyonklu kurdele kuyruğu sevinçle döndü.

Gösteriden sonra Ben'in annesi ona sıkıca sarıldı. 'Seninle çok gurur duyuyorum,' dedi, sevecen kahverengi gözleri parlayarak. Ben gülümsedi. Küçük uçurtması olmadan bunu başaramayacağını biliyordu. Küçük Cesaret Uçurtması ona cesur olmanın minik denemelerle başladığını öğretmişti. Ve o minik denemeler bir araya gelip büyük bir şey oluyordu.

Artık Ben uçurtmasını her gün uçuruyor. Ağaçların çok üzerinde, her zamankinden daha yükseğe süzülüyor. Ben onu izliyor ve kendine güveniyor. Yeni şeylerin geleceğini ve onlarla yüzleşebileceğini biliyor. Çünkü her küçük adımda biraz daha cesurlaşıyor. Küçük Cesaret Uçurtması hep orada, onu yüreklendiriyor.

Ben özgüvenin rüzgârda yükselen bir uçurtma gibi yavaş yavaş büyüdüğünü öğrendi. Her küçük başarı bir sonraki zorluğu kolaylaştırıyor. Yani eğer bir gün kendini utangaç ya da korkmuş hissedersen, Ben'i ve onun Küçük Cesaret Uçurtması'nı hatırla. Bir minik adım at. Küçük bir şey dene. Belki kendini şaşırtırsın. Cesur olmak minik denemelerle başlar.